

BILLY BONES

Marie Boe

Het magische moeras

Michael Reefs

Met illustraties van Aleksandar Zolotic

8+

Marie Boe

Het magische moeras

Michael Reefs

Met illustraties van Aleksandar Zolotic

Billy Bones

Vliegtuigstraat 6-H

1059 CL Amsterdam

Eerste druk, april 2022

Tekst © Michael Reefs

Cover en illustraties © Aleksandar Zolotic

Omslag belettering © Billy Bones, Amsterdam 2022

Deze uitgave © Billy Bones, Amsterdam 2022

Alle rechten voorbehouden

ISBN: 9789030508465

NUR: 282

www.uitgeverijbillybones.nl

Vind jij dit ook zo'n tof boek?
Stem dan op *Marie Boe* tijdens
de stemweek van de Kinderjury!

AHOOOY LEZER!

Wat spannend dat jij *Marie Boe – Het magische moeras* gaat lezen!

Ik ben Billy Bones en ik laat jou graag kennismaken met de spannendste, grappigste en stoerste verhalen. Lezen is namelijk niet alleen heel leuk, maar ook nog eens heel belangrijk. Wist jij dat je je beter leert inleven in anderen door het lezen van verhalen? Hoe cool is dat?!

En nog een leuk feitje over het boek dat jij nu vasthoudt: wist je dat de schrijver, Michael Reefs, bekend staat als de schrijver die álle kinderen met plezier laat lezen?

Ik ben heel benieuwd wat jij van *Marie Boe – Het magische moeras* vindt. Wil je me dit laten weten? Dat vind ik hartstikke leuk! Laat me dan ook gelijk weten wat jij het spannendste stukje vond! Je kunt het mailen naar info@billybones.nl.

Heel veel leesplezier!

Billy Bones

WAT VOORAF GING

In het eerste boek over Marie Boe, *Het spook van Villa Donkerhout*, spoelde er een mysterieus bootje aan op het strand van Zilvermaaneiland. In dat bootje lag de koffer van Magda Boe, de oma van Marie.

Marie nam de koffer mee naar huis en probeerde hem samen met haar beste vriend Jasper te openen. Dat lukte niet.

Pas toen ze een magisch muziekdoosje in Villa Donkerhout vonden, ging de koffer open. Er kwam een Numori uit: een spookje met speciale krachten. Hij heette Furio en hij kon zijn eigen vuurballen maken. Furio vertelde aan Marie en Jasper dat er nog meer Numori in de koffer leefden. De koffer was hun veilige thuis, gemaakt door Maries oma.

Heb je het eerste deel van Marie Boe niet gelezen of is het alweer even geleden? Fris je geheugen dan weer op en lees deze pagina's. Dan ben jij zo weer een echte spokenjager!

Marie was enorm verbaasd: was haar oma een tovenaars?

De Numori leefden in de koffer omdat ze jaren terug gevaar liepen. Taran, de verschrikkelijke Geestenkoning van Zilvermaaneiland, wilde hun krachten voor zichzelf. Gelukkig stak oma Boe samen met de beschermersgilde, een groep mensen van het eiland, daar een stokje voor. Daardoor zat Taran vast in het Schaduwbos, waar hij als schim rondzwierf. Daar had Magda Boe met haar toverkrachten tenslotte voor gezorgd. Maar nu zij overleden is, werd haar vloek steeds zwakker en kon Taran uiteindelijk, als de volle maan aan de hemel staat, uit het bos ontsnappen.

Hij wilde maar één ding: de Numori die uit de koffer waren vrijlaten en hun krachten afnemen. Marie en Jasper deden er alles aan om Taran te verslaan. Ze zongen het krachtige beschermlied van oma Boe en wisten hem te verslaan. Voorlopig.

Want nu is er een nieuwe volle maan op komst... Zal het Marie en Jasper lukken om Taran nu voorgoed te verslaan?

LACHPACA'S

Voor de zoveelste keer werd Marie overvallen door een nachtmerrie over de Geestenkoning. Het was steeds dezelfde droom. Ze rende door het donkere Schaduwbos, met Taran dicht op haar hielen.

Ondertussen zong ze uit volle borst het beschermlied van haar overleden oma. Ze schreeuwde zó hard dat de takken van de bomen bijna begonnen te breken.

Kom op! dacht ze. Met dit krachtige lied kon ze Taran verzwakken. De schim van de Geestenkoning zweefde bijna geluidloos door de struiken.

Marie kwam aan bij een klein veldje. Het licht van de volle maan scheen erop en liet het gras schitteren. Precies in het midden van het veld stond mevrouw Sterrenkruid. Ze glimlachte naar Marie en stak haar hand uit.

'Het komt allemaal goed,' sprak ze liefdevol. 'Wij

van de beschermersgilde beschermen jou. Je hoeft nergens bang voor te zijn.'

Tussen de bomen, achter mevrouw Sterrenkruid, zag Marie ineens de gezichten van geliefde eilandbewoners opdoemen. Ze zag meneer Van Maan, de boekhandelaar, en ook meneer Mori, de vuurtorenwachter. Er waren nog veel meer mensen, maar Marie draaide zich met een ruk om toen ze een brul van de Geestenkoning hoorde. Met zijn enorme toverstaf trok hij alle bomen om hem heen uit de grond. Toen scheen het licht van de volle maan op hem. Hij was niet langer een schim, maar werd ineens een echte, angstaanjagende man.

'Hier, Marie,' zei mevrouw Sterrenkruid. Ze overhandigde Marie een muziekdoosje dat ze al eens eerder had gezien. Het was het muziekdoosje van Furio, een magische Numori die in de koffer van Marie leefde.

Marie opende het. Tot haar verbazing was er geen dansende ballerina te zien, zoals de vorige keer, maar een piepkleine Furio. Hij glimlachte naar Marie en draaide zich toen om naar Taran.

'Laat dit maar aan mij over, Marie,' zei Furio. Hij vuurde een paar piepkleine vuurballen op Taran af. Ze werden steeds groter en groter.

'Zing, Marie! Zing!' riep mevrouw Sterrenkruid.

Uit volle borst zong Marie het beschermlied van haar overleden oma. Steeds harder.

De Geestenkoning kromp ineen. Steeds verder, tot hij helemaal verdwenen was.

Na de laatste woorden van het lied schrok Marie wakker. Gelukkig, het was maar een droom.

Maar ze wist dondersgoed dat er morgen weer een nieuwe volle maan aan de hemel zou staan.

De volgende middag slenterde Marie met Jasper over het zandpad naar de grote boerderij van Jaspers ouders. Ze keek omhoog, en vroeg zich af hoe de zon haar stralen op andere eilanden wierp. Ze kende die andere eilanden niet. Dat was ook wel logisch, want door een vloek kon niemand Zilvermaaneiland verlaten. Als je stiekem probeerde ervandoor te gaan, blies een keiharde wind je zo weer het eiland op.

De boerderij van de familie Vierhart lag een stuk buiten het dorp, dicht tegen het enorme Schaduwbos aan. De ouders van Jasper hadden meer dan dertig verschillende diersoorten. Jasper moest daarom vaak helpen met het verzorgen van de dieren.

Gelukkig hielp Marie graag, als ze tijd had.

'Ha, Jasper en Marie!' riep Jaspers moeder.

Marie keek om zich heen, maar ze zag haar nergens. De velden van de boerderij stonden vol met allemaal verschillende bomen en struiken. Daardoor zag je de meeste dieren ook niet meteen.

'Mam? Waar ben je?' riep Jasper.

Tussen de struiken verscheen plotseling het hoofd van Jaspers moeder. Ze zag er bezweet uit. Er staken takjes en blaadjes uit haar haren. 'Willen jullie helpen? Ik heb hier een ontsnapte lachpaca.'

Marie grijnsde. Ze was dol op de lachpaca's. De familie Vierhart had maar liefst zes van die dieren op de boerderij, en er waren zelfs jongen op komst.

Marie kroop met Jasper de struiken in. Jaspers moeder zat op haar knieën. Tussen haar armen zat

de kop van een lachpaca geklemd. Het dier was net iets groter dan een schaap en had een net zo wollige vacht. Haar nek was lang, maar niet zo lang als die van een lama. Lachpaca's werden zo genoemd vanwege

hun vreemde gezichtsuitdrukkingen. Het leek bijna alsof ze altijd lachten. Zelfs als ze boos waren! Wat ze ook deden, die grijns kregen ze nooit van hun gezicht.

Ze leken op alpaca's, al vond Jaspers moeder dat ze daar in de verste verte niet op leken.

Het beest spartelde wild met haar poten. Uit alle macht probeerde ze weg te komen. Door de harde schaterlach had Marie het idee dat de lachpaca een grap uithaalde. Maar tussen het lachen door pufte ze ook geïrriteerd.

Marie kon er niets aan doen, maar ze moest ineens ook hard lachen.

'Stop daarmee,' zei Jasper. 'Dit is niet grappig.'

'Sorry, maar als die lachpaca zo hard lacht, kan ik niet anders!'

Jasper pakte de achterpoten beet en Marie de voorpoten. Eindelijk kalmeerde de lachpaca. Haar mondhoeken zakten een beetje naar beneden, maar nog steeds had ze een rare grijns op haar gezicht.

Jaspers moeder tilde het dier op en maakte een ketting aan haar halsband vast. Die gaf ze aan Jasper.

‘Willen jullie deze lachpaca terug naar het hok brengen?’ vroeg ze. ‘Ik moet dringend aan het avondeten beginnen.’

‘Waar is pap?’ vroeg Jasper, die de lachpaca naar zich toe trok.

‘Die helpt mevrouw Sterrenkruid met de voorbereidingen voor het feest van de volle maan. Het gaat morgen verschrikkelijk hard regenen. Everdina organiseert daarom voor deze keer een etentje in Villa Donkerhout. Iedereen is uitgenodigd.’ Ze glimlachte. ‘Jullie ook.’

Marie beet op haar lip. Morgen kon ook Taran weer in een mens veranderen en het Schaduwbos verlaten. Als dat maar goed ging...

Van de bestsellerauteur van
De Tempeljagers is er nu

MarieBoe

Er is een nieuwe volle maan op komst en dat betekent dat de **Geestenkoning** weer kan ontsnappen uit het Schaduwbos. **Marie** en haar beste vriend **Jasper** moeten hem zien tegen te houden, want hij zit nog steeds achter de koffer van **Marie** aan.

Diep verscholen in het bos ligt het magische moeras. Dit moeras heeft wel heel bijzondere krachten: het vervult je diepste wensen...

Lukt het **Marie** en **Jasper** om hun grote vijand op afstand te houden?

www.ultgeverljbillybones.nl

'Wat een leuk, spannend boek!'

- Ruben, 8 jaar

DIT BOEK IN DRIE WOORDEN

Magie

Avontuur

Mysterie

Check hieronder
de boektrailer!

